

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců JUDr. Romana Fialy, Mgr. Ing. Radovana Havelce, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Pavla Pavlíka a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Děčíně**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Děčíně pod sp. zn. 28 C 49/2013, o zaplacení částky 3339 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **SEVEROSTAV, spol. s r.o.**, se sídlem v Děčíně, Slovanská 861/40, IČ 48292290, zastoupené JUDr. Zdeňkem Pánkem, advokátem se sídlem v Děčíně, Prokopa Holého 130/15, a žalovaného **P. P.**,

t a k t o :

- I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Děčíně pod sp. zn. 28 C 49/2013, v části týkající se zaplacení částky 644 Kč s příslušenstvím, **j e s o u d .**
- II. Usnesení Okresního soudu v Děčíně ze dne 30. 6. 2014, čj. 28 C 49/2013 - 28, **s e v tomto rozsahu z r u š u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným dne 12. 2. 2016 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen zákon č. 131/2002 Sb.), se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a Okresním soudem v Děčíně ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 28 C 49/2013 a týkající se zaplacení částky 3339 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Návrhem doručeným dne 22. 5. 2013 Okresnímu soudu v Děčíně se žalobkyně domáhala vydání platebního rozkazu (či alternativně rozsudku), ve kterém by soud uložil žalovanému zaplatit částku ve výši 3339 Kč s příslušenstvím a náhradu nákladů řízení, a to do 15 dnů ode dne doručení platebního rozkazu. Uvedený dluh měl vzniknout tím, že žalovaný žalobkyni neuhradil částku 3339 Kč za poskytnuté služby připojení k internetu a neuhrazené „splátky zřízení“ vyplývající ze smlouvy o poskytování veřejně dostupných

služeb elektronických komunikací č. 2011/Sol/9011557, uzavřené dne 20. 9. 2011 mezi žalobkyní a žalovaným. Celková částka 3339 Kč představuje neuhrazené položky ze sedmi vyúčtování služeb (č. 2011100932 ze dne 1. 10. 2011, č. 2011110928 ze dne 1. 11. 2011, č. 2011120922 ze dne 1. 12. 2011, č. 2012010920 ze dne 5. 1. 2012, č. 2012020908 ze dne 6. 2. 2012, č. 2012040885 ze dne 3. 4. 2012 a č. 2012050768 ze dne 4. 5. 2012), které žalobkyně vystavila žalovanému, a to za „splátky zřízení“ částku 644 Kč (92 Kč měsíčně) a za připojení k internetu rychlostí 12/2 Mbps bez omezení stažených dat částku 2695 Kč (539 Kč měsíčně v pěti z výše uvedených faktur). K zaplacení dlužné částky za služby poskytnuté ze strany žalobkyně byl žalovaný vyzván upomínkou o zaplacení pohledávky (pokus o smír) ze dne 10. 4. 2013. Žalovaný přesto dlužnou částku neuhradil, a proto žalobkyně u soudu podala návrh na vydání platebního rozkazu.

Okresní soud v Děčíně vydal platební rozkaz ze dne 31. 3. 2014, čj. 28 C 49/2013 - 20, kterým žalovanému uložil, aby do 15 dnů ode dne doručení platebního rozkazu zaplatil žalobkyni pohledávku ve výši 3339 Kč a náhradu nákladů řízení ve výši 5719 Kč k rukám právního zástupce žalobkyně. Platební rozkaz se však žalovanému nepodařilo doručit do vlastních rukou, Okresnímu soudu v Děčíně proto nezbylo než jej zrušit usnesením ze dne 30. 4. 2014, čj. 28 C 49/2013 - 23. Okresní soud v Děčíně následně vydal další platební rozkaz dne 19. 5. 2014, čj. 28 C 49/2013 - 24, kterým žalovanému uložit totožné povinnosti jako v původně vydaném platebním rozkazu. Opětovně vydaný platební rozkaz však také nebylo možné žalovanému doručit do vlastních rukou, a proto jej Okresní soud v Děčíně zrušil usnesením ze dne 18. 6. 2014, čj. 28 C 49/2013 - 27.

Okresní soud v Děčíně poté usnesením ze dne 30. 6. 2014, čj. 28 C 49/2013 - 28, řízení o návrhu žalobkyně na zaplacení částky 3339 Kč zastavil (výrok I), neboť s odkazem na § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), shledal, že nejsou splněny podmínky řízení a v souladu s § 104 odst. 1 o. s. ř. je nutné řízení o žalobě zastavit a věc postoupit správnímu orgánu. V odůvodnění uvedl, že se nejedná o služby, k jejichž projednání by byly příslušné soudy. Soud dále uzavřel, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II) a rozhodl, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok III) s tím, že žalobci se nevrací zaplacený soudní poplatek (výrok IV).

Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel“) s postoupením věci nesouhlasil, proto podal návrh na řešení kompetenčního sporu zvláštnímu senátu. Navrhovatel odmítl svou kompetenci k rozhodnutí části sporu, jehož předmětem je povinnost žalovaného uhradit žalobkyni částku v celkové výši 644 Kč za „splátky zřízení“ tedy služby, které dle vyjádření právního zástupce žalobkyně představují v jiné, obsahově shodné, žalobě instalační poplatek. Takto účtovaná plnění dle navrhovatele nejsou službami elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, nýbrž službami na základě soukromoprávní smlouvy podle občanského zákoníku. Ze všech těchto skutečností vyplývá, že se jedná o spor, který by měl rozhodovat soud v občanském soudním řízení, nikoli správní orgán. Navrhovatel však dodává, že uznává svoji kompetenci ve zbývající části návrhu, tedy o zaplacení ceny za služby elektronických komunikací v celkové výši 2695 Kč.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecnými soudy se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Okresní soud v Děčíně v předcházejícím soudním řízení popřel svou pravomoc věc rozhodnout a rovněž navrhovatel popírá svou pravomoc ve věci rozhodnout poté, co mu byla postoupena; zvláštní senát proto shledal, že se jedná o negativní (záporný) kompetenční spor, k jehož projednání a rozhodnutí je povolán zákonem č. 131/2002 Sb.

Podstatou kompetenčního sporu je otázka, zda má o povinnosti žalovaného zaplatit žalobkyni částku 644 Kč jako úhradu „splátek zřízení“ připojení rozhodnout soud nebo navrhovatel.

Navrhovatel je zřízen podle § 3 zákona o elektronických komunikacích jako ústřední správní úřad pro výkon státní správy ve věcech stanovených tímto zákonem, včetně regulace trhu a stanovování podmínek pro podnikání v oblasti elektronických komunikací a poštovních služeb.

Pravomoc navrhovatele rozhodovat spory o povinnostech plynoucích ze zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (srov. § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích) je výjimkou z pravomoci obecných soudů rozhodovat spory vyplývající ze soukromoprávních vztahů (srov. § 7 odst. 1 občanského soudního řádu).

Podle ustáleného výkladu zvláštního senátu (srov. např. usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009 – 12; usnesení ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 54/2010 – 9; všechna citovaná usnesení zvláštního senátu jsou dostupná na www.nssoud.cz) je třeba současného naplnění dvou podmínek k tomu, aby byla dle § 129 odst. 1 věta první zákona o elektronických komunikacích založena pravomoc navrhovatele rozhodnout účastnický spor. Musí se jednat o spor „*mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé*“ (osobní podmínka) a „*o spor týkající se povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě*“ (věcná podmínka).

V předložené věci není sporné, že byl naplněn osobní předpoklad podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Žalobkyně je osobou vykonávající komunikační činnost, jak zvláštní senát ověřil nahlédnutím do databáze navrhovatele (dostupné na <https://www.ctu.cz/vyhledavaci-databaze/evidence-podnikatelu-v-elektronickych-komunikacich-podle-vseobecneho-opravneni>) a elektronické databáze obchodního rejstříku (dostupné na www.justice.cz). S žalovaným žalobkyně uzavřela dne 20. 9. 2011 smlouvu o poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací č. 2011/Sol/9011557, podle níž měla být žalovanému poskytována služba připojení k internetu rychlostí 12/2 Mbps bez omezení stažených dat. Žalovaný tedy naplňuje charakteristiku účastníka podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích.

Vzhledem k tomu, že navrhovatel popírá existenci věcného předpokladu účastnického sporu vymezeného v ustanovení § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, zabýval se zvláštní senát tím, zda se v posuzovaném případě jedná o spor týkající se povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Věcný předpoklad pravomoci navrhovatele rozhodovat účastnické spory je splněn, týká-li se spor povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě; povinnost uhradit cenu za poskytnutou službu je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích základní povinností účastníka, případně uživatele, veřejně dostupné služby elektronických komunikací.

Komunikačními činnostmi podle § 7 zákona o elektronických komunikacích jsou: a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů.

Službou elektronických komunikací se přitom podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích rozumí „*služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací*“.

V nyní rozhodované věci žalobkyně požaduje uhradit cenu za poskytnuté služby internetového připojení částku 2695 Kč a za „splátky zřízení“ částku 644 Kč. Ve sporu týkajícím se úhrady „splátek zřízení“ připojení k síti se jedná o splnění povinnosti z odpovídající smlouvy, nikoli povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích (např. úhrada za poskytnuté služby elektronických komunikací).

Obdobnými otázkami se zvláštní senát již v minulosti zabýval. V usnesení ze dne 15. 3. 2004, čj. Konf 124/2003 - 5, vyslovil, že „*je-li předmětem sporu úhrada ceny, na níž vznikl žalobci podle žalobního tvrzení nárok v důsledku dodání a montáže telekomunikačního zařízení, nejde o poskytování telekomunikační služby ve smyslu § 2 odst. 7 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích, nýbrž o běžný soukromoprávní vztah ze smlouvy. Rozhodování o těchto věcech zákon o telekomunikacích nesvěřuje Českému telekomunikačnímu úřadu; z kompetence soudů se tak tyto věci nevymykají (§ 7 odst. 1 o. s. ř.)*“. Taktéž již zvláštní senát posuzoval, kdo má rozhodovat o doplatku za mobilní telefon, který poskytl telefonní operátor účastníkovi (usnesení zvláštního senátu ze dne 3. 7. 2003, čj. Konf 19/2003 - 19).

Shora uvedené závěry lze použít i v nyní rozhodované věci, neboť předmětem řízení je úhrada ceny, na níž vznikl žalobkyni podle žalobního tvrzení nárok v důsledku neuhrazené ceny za zřízení služby, u které není naplněna věcná podmínka § 129 zákona o elektronických komunikacích. Nejde tedy o poskytování služeb elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, nýbrž o běžné soukromoprávní vztahy ze smlouvy. Rozhodování v této věci zákon nesvěřuje navrhovateli, ale v uvedeném rozsahu (tj. 644 Kč) je založena obecná pravomoc příslušného soudu (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). K obdobnému závěru dospěl zvláštní senát také v usnesení ze dne 25. 3. 2015, čj. Konf 25/2014 - 14.

Zvláštní senát z těchto důvodů uzavřel, že k rozhodnutí o věci v rozsahu zaplacení částky 644 Kč je dána pravomoc soudu (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., výrok I.).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Děčíně ze dne 30. 6. 2014, čj. 28 C 49/2013 - 28, ve výrocích I a III, v části týkající se zaplacení částky 644 Kč s příslušenstvím, a odstranil tak překážku věci rozhodnuté.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále tedy bude Okresní soud v Děčíně pokračovat v řízení o podané žalobě v rozsahu, jak je uvedeno v tomto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 23. prosince 2016

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu